

'S NACHTS DROMEN

Iedereen kan het, zeker in het donker. Soms is het leuk en soms doodeng, maar alle mensen dromen in hun slaap.

Honden trouwens ook.

Vannacht, toen mij te binnen schoot dat ik het hier eens met je over moest hebben, was Basso aan het dromen aan het voeteneinde van mijn bed. Hij denkt dan dat hij aan het spelen is en rondrent, en daar kan hij zo'n lawaai bij maken.

Ik werd er wakker van. Midden in mijn droom over dit verhaal. Daarom kan ik het navertellen.

En toen ik rechtop ging zitten en de lamp aandeed om dan ook maar direct met vertellen te beginnen, werd *hij* wakker van *mij*.

Je hoorde mijn hondje denken: O, nee, nou niet weer midden in de nacht een heel verhaal gaan zitten schrijven, ik was juist zo lekker aan het dromen.

Hij draaide zich om, zuchtte eens en droomde door.

Iemand heeft mij een keer aangeraden een opschrijfboekje naast mijn bed te leggen waarin ik 's ochtends zou kunnen optekenen wat ik 's nachts had gedroomd.

‘Dat heeft geen zin,’ zei ik, ‘want zodra ik wakker word, ben ik mijn droom alweer vergeten.’

‘Probeer het nou maar!’ drong hij aan.

Zelf deed hij dit al jaren, elke ochtend. Voordat hij een voet uit bed zette, nam hij zijn dromenboek van zijn nachtkastje en daarin tekende hij beelden op die hij zich van de nacht herinnerde.

Hij was regisseur en gebruikte ze ook in zijn films. In zijn studio in Rome liet hij grote decors bouwen die leken op de plekken waar hij in zijn droom doorheen was gewandeld.

Hij zocht actrices en acteurs met opvallende gezichten, gekke koppen die hem deden denken aan de wezens die hij 's nachts was tegengekomen, en hij liet ze in een film naspelen wat hij zelf al slapend had beleefd.

Zo werden zijn dromen werkelijkheid. En dat niet alleen: zij maakten hem beroemd! In bioscopen over de hele wereld hebben mensen zijn dromen kunnen bekijken. Zijn films draaien vandaag de dag nog steeds, zodat wij voor altijd kunnen meebeleven wat die man op een nacht lang geleden heeft gezien.

Weer een bewijs dat dromen niet hoeven te vervliegen.

Ik heb zijn raad opgevolgd. Ik kocht een opschrijfboekje en legde dat naast mijn bed.

De eerste dagen bleef het leeg.

Als ik wakker werd, herinnerde ik me niets.

Maar kennelijk kun je dromen oefenen.

En waarom ook niet? Je leert alles door het dagelijks te doen: hardlopen, rekensommen, spieroefeningen, lief zijn voor jezelf... elke keer een beetje beter.

Na een dag of wat schoten mij, bij het ontwaken, soms wat dingen uit de nacht te binnen, eerst niet meer dan flarden, maar die werden elke dag wat langer en duidelijker.

Langzaamaan begonnen mijn dromen door te sijpelen in de dag.

Die flarden schreef ik op. En als iets niet in woorden viel te vangen, bijvoorbeeld omdat het niet bestond of kan bestaan, dan maakte ik er een schetsje van. In dromen gebeurt nu eenmaal van alles wat je nergens anders ziet.

Wil je met je dromen iets nuttigs doen, dan is dit je uitdaging: je moet het onmogelijke zien te vangen. Dat geldt trouwens voor het hele leven.

Zodra je een dromenboek begint, word je je allerlei dingen bewust waarbij je overdag anders nooit zou stilstaan.

Je zult bijvoorbeeld zien dat je in kleuren kunt dromen of in zwart-wit. Dat je de ene nacht dingen terugziet die je hebt meegemaakt en mensen ontmoet die je kent, en de volgende nacht juist dingen doet die je nooit gedaan hebt, maar die je erg graag zou willen kunnen.

Je vleugels uitslaan bijvoorbeeld en wegvliegen. Zoiets kun je dan ineens ook echt.